

Nr 8/1955.

LAG- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande Nr 8/1955 med anledning av Ålands landskapsstyrelses framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om fiske i landskapet Åland (24/1955).

Lag- och ekonomiutskottet har vid behandlingen av detta lagförslag haft såsom vägledande princip, att den nya fiskelagen skall så nära som möjligt ansluta sig till den av landstinget år 1954 antagna fiskelagen. Samtidigt har utskottet även jämfört både föreliggande förslag och den tidigare av landstinget antagna landskapslagen med gällande rikslag om fiske (FFS 503/1955), och i fall, där avvikelser varit av betydelse, påpekat densamma även då något ändringsförslag icke av utskottet ansetts motiverat. Särskild försiktighet har iakttagits, då fråga gällt område, där landstinget ej har lagstiftningskompetens, vilket medfört att ändringsförslag framförts i ett par fall, där ändringen huvudsakligen är en ordvalsfråga.

Utskottet fäster sålunda landstingets uppmärksamhet vid följande:

§ 2. Fiskerätt enligt denna paragraf tillkommer i riket finsk medborgare, medan landskapslagen upptar det i tidigare lagstiftning gällande "landets inbyggare." Utskottet förordar den av landskapsstyrelsen föreslagna formuleringen.

§ 3. Landstinget har möjlighet att lagstifta om allmän fiskerätt i följande utsträckning: mete, fångst av siklöja, strömming och vassbuk med nät, såväl yrkesmässigt som till husbehov och rekreation, högst inom kommungräns; allt slags husbehovs- och rekreationsfiske, högst inom byarå. Utskottet anser, att krokskötsfiske bör vara tillåtet för inbyggare i by inom byarå. Annat skötfiske bör vara tillåtet för inbyggare i kommun inom kommungräns, likaså mete. Med hänsyn till torskfisket, har utskottet från rikslagen om fiske infört bestämmelse om fiskerätt i yttre skärgården och inom bys mot havsfjärd gränsande vattenområde. Långrevsfiske skulle där enligt utskottets mening kunna tillåtas. Landstinget har tidigare varit emot att införa begreppet "yttre skärgården", men med tanke på det inskränkta varmansfisket i övrigt, borde dock denna utvidgningsmöjlighet tillvaratas.

§ 6. I sista momentet har den återopade rikslagens rubrik införts.

§ 7. I första momentets sista mening har "lagligen uppgjort arrendeavtal" ändrats till "lagligen uppgjort skriftligt arrendeavtal", vilket uttryck är mera entydigt och även användes i rikslagen.

§ 8. I sista momentet stadgas, att strandägare skall anvisa "väg", om fiskerättsinnehavaren ej eljes kan komma till sitt fiskevatten. Rikslagen använder uttrycket "gångstig", vilket bättre motsvarar vad

fiskerättsinnehavaren skäligen kan göra anspråk på och vad markägaren kan vara skyldig att tåla. Utskottet har infört uttrycket "gångstig". Å andra sidan har rikslagen ett för fiskerättsinnehavaren förmånligare stadgande, då rikslagen medger rätt till gångstig, om lämplig väg saknas, medan lagförslaget synes förutsätta att väg ej alls skall finnas, för att sagda rätt skall aktualiseras. I detta avseende har utskottet dock ej infört ändring.

§ 15. Förutom enbart formella ändringar i p. 2 har utskottet företagit en strykning i p. 4, där landskapsstyrelsen infört en bestämmelse, som saknades i den av landstinget tidigare antagna landskapslagen. I punktens tidigare lydelse begränsades instängningsredskaps höjd till en och en halv meter, medan lagförslaget tillägger "i vattnet ... vid normalt vattenstånd". Utskottet föredrar den tidigare, av landstinget omfattade formuleringen, i synnerhet som ju landskapsstyrelsen i samma punkt tillägges rätt att bevilja undantag från den generella och entydiga regeln.

§ 17. Fjällfiske med not och ryssja fordrar tätare garn än nätfiske. Utskottet har därvid stannat för redskap med knutavståndet 30 mm eller 20 varv på 60 centimeter garn, varvid garnets grovlek även beskrivits. Bestämmelsen i mom. 3 beträffande spigg har uteslutits såsom onödig.

§ 20. Då snörpvad synes komma i bruk inom landskapet, har detta redskap införts bland tillåtna redskap i öppna havet och öppen havsfjärd under islossning och fram till den 30 juni.

§ 22. Ändringen är formell: landskapslagen använder stiliseringen "fiskslag eller kräfta är fredat", rikslagen åter "..... fredad". Den senare formen bör anses riktig, då den överensstämmer med det senare substantivet.

§ 23. I mom. 2., sista meningen har "avkorta" utbytt mot "förkorta".

§ 34, mom. 2; "issörjning" utbytt mot "islossning".

§ 40: "saklikt" utbytt mot "sakligt".

§ 43: den åberopade riksförordningens datum har införts.

§ 44. Sista meningen innehåller hänvisning till "1 mom." Då hela paragrafen utgör ett enda moment har uttrycket omstiliserats.

§ 47: "dennes" utbytt mot "dennas".

§ 48. För den händelse samtliga delägare äro närvarande och om beslut ense, är mom. 2 onödigt kategoriskt, varför en uppmjukning införts.

§ 52. Uttrycket "Sådan invånare i by, som icke tillhör" är visserligen hämtat från rikets fiskerilag (§ 65), men är det oaktat språkvidrigt. Utskottet har infört "Bys invånare, som icke tillhör fiskelaget".

§ 53, sista momentet: hänvisning till 49 § (i texten 9 §).

§ 57, sista momentet: hänvisningen till 64 § skall gälla 69 §.

§ 58. Stadgandet avviker från motsvarande paragraf i den tidigare av landstinget antagna landskapslagen, men då det nya förslaget är smidigare och bättre lämpat för frivilligt organiserande av fiskevårdssammanslutning, omfattar utskottet det nya förslaget.

§ 59: "fiskevattnet komme att utnyttjas" ändrat till "... kommer ...".

§ 61. Förslaget torde kategoriskt avse, att fiskevårdssammanslutning alltid skall ha delegation. Då i smärre fiske ^{vårdsammanslutningar} - om exempelvis sex medlemmar en organisation med både delegation och styrelse kan vara onödig, har utskottet återgått till det av landstinget tidigare omfattade uttrycket "Beslutanderätten kan utövas" Suppleanter skulle alltid utses för delegation.

§ 66. Paragrafens inledning ^{är} språkligt tung, och har av utskottet ändrats. Om delegation enligt utskottets förslag ej blir obligatorisk, bör motsvarande bestämmelse gälla sammanslutningens stämma.

§ 68. Stadgandet talar om sammanslutningens "hopbragta egendom". Någon anledning att särskilja "hopbragt" egendom från sammanslutningens samtliga egendom är svår att finna. Ordet har utmönstrats.

§ 71. I likhet med stiliseringen i mom. 2 samt i § 72 och 74, borde i punkterna 1 och 3 talas om "fisk och kräfta" och ej "fisk och kräftor".

§ 75. I andra mom. utbytes bisatsen "som begagnat den" till "..... dem". I tredje mom. användes uttrycket "innehållna", ehuru i mom. 2 och § 76 användes verbet "omhändertaga", varför momentet ändrats.

§ 79. Hänvisningen kan ej gälla § 71, utan bör gälla § 76, och då polismyndighet knappast kan betecknas som speciellt fiskevakt, har ordet "annan" utelämnats.

§ 81. Paragrafen, som tillhör rikslagstiftningens område, har ändrats att i sin ordalydelse helt överensstämma med § 97 i rikets fiskerilag.

§ 86. Enligt förslaget skulle landskapsstyrelsen kunna välja mellan vitesföreläggande och direkt utförande av det försummade på underlåtarens bekostnad. Enligt rikets lag, § 105 skall sådant utförande tydligen föreläggas som äventyr och vederbörligen delgivas den försumlige. Då detta är en normal förvaltningsprocessuell väg för uppnående av dylikt ändamål, har utskottet icke velat riskera lagens godkännande på denna detalj, utan rättat stadgandet till likhet med nämnda § 105 i rikslagen.

§ 88, första mom.: "skada av betydighet tillfogas den" utbytt mot "..... tillfogas dem". I andra momentet ingår meningen "Där det för

ägaren är bäst, må upptaget redskap efter åtskiljandet åter utsättas på sin plats." Det torde vara ogärligt för upptagaren att avgöra vad som ur redskapsägarens synpunkt är bäst. Det rimliga torde vara, att upptagaren söker avgöra på vilket sätt ur förhandenvarande förutsättningar skall begås, för att minsta möjliga skada och omak skall tillfogas ägaren.

En uppenbar felskrivning i § 77 (bör vara "fångst") torde kunna rättas av justeringsutskottet; likaså § 63 mom. 2, nästsista ordet (bör vara "deltagandes"); likaså § 29 (bör vara "tillräcklig"); likaså § 45 (bör vara "tillräcklig").

Hänvisande till förestående motivering föreslår utskottet vördsamt

att landstinget måtte antaga landskapsstyrelsens förslag till landskapslag om fiske i landskapet Åland med följande ändringar:

§ 3.

Inom kommuns vattenområde är envar, som är bosatt i kommunen, berättigad att idka mete samt fångst av strömming och vassbuk, med andra nät än krokskötar. Envar inom by bosatt person är berättigad att idka fångst av strömming på byns vattenområde jämväl med krokskötar. Uti yttre skärgården och inom bys mot öppen havsfjärd gränsande vattenområde är envar, som är bosatt i byn, berättigad att bedriva långrevsfiske. Vad ovan stadgas gäller såväl samfällda som skiftade fiskevatten.

Inom bys samfällda vattenområde är envar, som är bosatt i byn, berättigad att idka husbehovsfiske inom det område och med iakttagande av de begränsningar fiskelaget eller fiskevårdssammanslutningen bestämt.

I 1 och 2 mom. nämnt fiske må dock ej bedrivas inom fredningsområde, i fiskodlingsdamm eller på därmed jämförliga platser, ej heller utan tillstånd så nära annans bebodda strand, bad- eller annan sådan plats, att ägaren eller innehavaren därigenom åsamkas olägenhet. Ej heller må fisket så bedrivas, att fisket på fiskevattnets ägare eller arrendator tillhöriga not- och storryssjeställen, som av dem sedvanligen begagnas, därigenom hindras eller störes.

Vid behov må genom landskapsförordning bestämmas, om visst fångtsätt skall anses såsom mete.

Där särskilda skäl det påkalla, äger landskapsstyrelsen rätt att inom visst område inskränka eller helt och hållet förbjuda i 1 och 2 mom. avsett fiske.

§ 6.

Har någon rätt till fiske i annan tillhörigt fiskevatten, är fiskevattnets ägare berättigad att lösa rättigheten efter dess fulla värde.

Kan värdet ej annorlunda fastställas, anses det motsvara tjugu gånger den årliga nettoavkastning, som fisket givit i medeltal under de tre senaste åren. Vid beräkning av nettoavkastningen bör icke blott utgifterna för själva fiskandet beaktas, utan även penningvärdet av arbetet för fiskens beredning för avsalu samt kostnaden för transport och försäljning.

Uppstår tvist om värdet, skola, innan målet avgöres, syn och uppskattning verkställas av godemän, som rätten utsett.

Sådan lösningsrätt, som nämnes i 1 mom., skall ej tillämpas beträffande fiskerätt, som tillhör fisketorp, bildat enligt rikslagen om inlösen av fisketorp, given den 18 januari 1924 (16/24).

§ 7.

Då fiskerätt, som ej kan anses inskränka sig till husbehovsfiske, utgives på arrende, skall för högst 25 år skriftligt arrendeavtal uppgöras och bevittnas. Muntligt arrendeavtal, om vilket tvist uppstått, skall underställas rätten, som äger fastställa avtalets giltighetstid och övriga villkor efter vad utredningen förebragt. Ett sålunda fastställt arrendeavtal äger samma giltighet som lagligen uppgjort skriftligt arrendeavtal.

Vid förnyad utarrendering av vattenområde, beträffande vilket ingåtts i 1 mom. nämnt avtal, äger arrendatorn varje gång företrädesrätt i förhållande till varje annan arrendesökande.

Där förhållandena så ändrats, att arrendator eller arrendegivare har grundad orsak till missnöje med arrendevillkoren, är han berättigad att draga saken under rättens prövning. Rätten äger bestämma skäliga arrendevillkor.

Arrendeavtal, som avses i 1 mom. är bindande även gentemot ny ägare av vattenområdet, ifall arrendekontraktet icke innehåller annan stipulation.

Ägare av vattenområde kan häva arrendeavtalet rörande fiskerätt eller avstå från att förnya detsamma, om arrendatorn underlåter att erlægga arrendeavgiften eller på annat sätt försummar sina skyldigheter eller ock missbrukar sin fiskerätt och därigenom äventyrar fiskbeståndet.

§ 8.

Innehavare av fiskerätt och hans medhjälpare äga rätt att, där det för fångstredskapens utsättande, vittjande och upptagande är av nöden, beträda annan tillhörig strand, dock icke tomt, trädgård eller badställe samt att till torkning upplägga sina redskap på strand, som ej hör till nyss nämnt område eller upplagsplats, park eller odlade ägor. Har strandägare anvisat lämpligt ställe för berörda ändamål, må annan plats ej där till begagnas.

För skada och olägenhet, som uppkommer vid nyttjandet av annans område enligt 1 mom. tillkommer strandägaren full ersättning.

Strandägare är även skyldig att mot ersättning anvisa gångstig över sin mark till fiskevattnet åt innehavaren av fiskerätt, där denne ej eljest kan komma till detsamma, samt vid behov upplåta åt honom plats för båt.

§ 15.

Vid fiske får ej användas:

- 1) sprängämnen, skjutvapen, giftiga eller bedövande ämnen eller elektrisk ström;
- 2) fisken enbart utifrån sårande redskap såsom ljuster, om ej landskapsstyrelsen för visst vattenområde och viss tid beviljat tillstånd därtill;
- 3) helt eller delvis av väv förfärdigat redskap eller tätare garnredskap än vad i följande paragraf anges;
- 4) ryssja, katsa eller annat liknande stående instängningsredskap, som med undantag av landarmen till någon del är högre än en och en halv meter. Tillstånd att för särskilt fiske få använda högre redskap av här nämnd typ kan beviljas av landskapsstyrelsen, om synnerliga skäl föreligger;
- 5) sådana föremål eller anordningar på botten, i vattnet eller ovanom detsamma, vilkas ändamål är att skrämma fisken i fångstredskapen, med i 16 § nämnt undantag; samt
- 6) öppen eld eller annan ljuskälla för att locka fisken.

§ 17.

I redskap av garn skall minsta avståndet mellan knutarna, beräknat från dessas mittpunkt och då redskapet är vått och garnet utsträckt men ej spänt, i medeltal utgöra:

- 1) för fångst av nors och vassbuk 10 millimeter eller 60 varv på 60 centimeter sträckt garn;
- 2) för fångst av strömming 12 millimeter eller 50 varv på 60 centimeter sträckt garn;
- 3) för fångst av lax och laxöring 55 millimeter eller 11 varv på 60 centimeter sträckt garn; samt
- 4) för fångst av annan fisk 37 millimeter eller 16 varv på 60 centimeter sträckt garn; dock så att fjällfisknät och fjällfiskryssja må tillverkas med 30 millimeters avstånd mellan knutarna eller 20 varv på 60 centimeter sträckt garn, men må sådan not eller ryssja icke vara tillverkad av klenare garn än som motsvarar femtontrådigt, tjugonummers bomullsgarn.

I ryssja, som är högre än en meter, skall sagda avstånd vara 40 millimeter eller 15 varv på 60 centimeter sträckt garn.

Bestämmelserna i 1 mom. avse ej ålryssja, håv- eller garnredskap, som uteslutande användes för fångst av agnfisk eller gärs. Nät, som brukas för sådant ändamål, får dock ej ha större höjd än 125 centimeter.

Skall strömming eller vassbuk hållas levande i not^{minst} ett dygn, är det tillåtet att utbyta kilen mot annan sådan, i vilken avståndet mellan knutarna ej understiger 8 millimeter.

I fjällfiskryssja, som är avsedd för fångst av braxen och som har större höjd än en och en halv meter och för vars användning erfordras tillstånd av landskapsstyrelsen, skall minsta avståndet mellan knutarna i fiskhuset vara 75 millimeter, eller 8 varv på 60 centimeter sträckt garn, utom på en sträcka av 120 centimeter från dettas fäste vid den övriga delen av ryssjan.

Redskap av garn skall vara så telnat eller bandat, att maskorna däri hållas så öppna som möjligt.

§ 20.

Under islossningen och därefter till och med den 30 juni är notdragning och fiske med annat rörligt garnredskap än håv förbjudet. Detta förbud gäller dock ej strömmingsfiske med not i för ändamålet utmärkt notvarp ej heller drivgarnsfiske och fiske med trål eller snörpvad i öppna havet eller öppen havsfjärd.

§ 22.

Under den tid, då visst fiskslag eller kräfta är fredad, får ej redskap, särskilt ägnat för fångst av sådant fiskslag eller kräfta, hållas utsatt i fiskevatten.

§ 23.

All fångst av gös är förbjuden från och med den 16 maj till och med den 20 juni.

Utan tillstånd av landskapsstyrelsen är det förbjudet att forsla, för försäljning uppbevvara, sälja, köpa eller mot betalning servera gädda från och med den 20 april till och med den 15 juni. Landskapsstyrelsen kan dock, om skäl föreligga, förkorta tiden för detta förbud.

På ort, där ej inom 2 år efter denna landskapslags ikraftträdande vidtagits av landskapsstyrelsen godkända lokala skyddsåtgärder för lekbraxen, kan landskapsstyrelsen förbjuda fångst av braxen under tiden från och med den 25 maj till och med den 25 juni.

§ 34.

Tilloppskanal eller vattenledning till vattenverk skall vara försedd med galler eller annan anordning, som hindrar fisk från att komma

in i vattenverket. Är sådant galler gjort av stavar, får avståndet mellan dessa ej överstiga 25 millimeter, om ej landskapsstyrelsen tillåtit användning av glesare galler.

Vid islossning eller issörjebildning kan dock här ovan nämnda anordning hållas uppdragen.

§ 40.

För utplantering eller annan fiskodling samt för vetenskaplig undersökning eller annat sakligt grundat ändamål äger landskapsstyrelsen befogenhet att på sätt och villkor, som den bestämmer, och efter överenskommelse med vattenägaren meddela rätt till fångst av fisk eller kräftor i visst fiskevatten eller del därav under fredningstid, i fiskled och fredningsområde med förbjudet redskap eller i undermåliga exemplar. Här nämnd rätt må icke på annan överföras.

§ 43.

Delägare i samfällt fiskevatten utgöra ett fiskelag.

Ägare till sådan lägenhet, som med stöd av lagen om inlösen av fisketorp, given den 18 januari 1924, (FFS 16/24) äger rätt till fiske på samfällt vattenområde, är delägare i fiskelag, på sätt därom är särskilt stadgat.

Fiskelaget åligger att inom sitt område så ordna fisket och fiskevattnets vård, att fisk- och kräftstammens fortbestånd icke äventyras.

I sådant syfte bör fiskelaget antaga stadgar, som böra underställas landskapsstyrelsens granskning.

§ 44.

Sedan omkretsran för samfällt fiskevatten uppgåtts, skall kommunalstyrelsens ordförande förordna kompetent person, som därtill bifallit, att bevisligen sammankalla delägarna i fiskevattnet till stämma för att besluta om fiskelagets organisering. Så snart rågången slutförts, äger förrättaren av rågången ofördröjligen därom underrätta kommunalstyrelsens ordförande. Kostnaderna för sådan stämma skall förskotteras av kommunen, som är berättigad att av fiskelaget utfå ersättning för dem. Sammankomma samtliga delägare utan förenämnd kallelse, skall stämman ändå anses beslutför.

§ 47.

Fiskelag, som består av högst fem delägare, är berättigat att utöva sin verksamhet, även utan styrelse, i vilket fall dennas åligganden skola handhavas av fiskelagsstämman. Med avseende å sådan stämma är gällande, vad om fiskelags styrelse är föreskrivet.

Fiskelaget är dock även i detta fall pliktigt att utse ordförande och viceordförande.

§ 48.

Vid fiskelagsstämma må delägare vara företrädd genom fullmäktig. Ej må dock någon uppträda med fullmakt på flere än en delägares vägnar.

Ärende, som icke kungjorts i kallelsen, skall icke gå till avgörande på stämman, där ej samtliga delägare äro närvarande och om beslutet ense.

Vid stämman skall föras protokoll, som bör justeras.

§ 52.

Bys invånare, som icke tillhör fiskelaget, äger rätt att erhålla särskilt tillstånd att inom område, som av fiskelaget anvisas, bedriva husbehovsfiske, på sätt fiskelagsstämman för varje år besluter. Till sådan fångst berättigad är pliktig att för bestridande av kostnaderna för åtgärder, som avse fiskevattnens vård, erlægga av fiskelaget bestämd skälig avgift, vars storlek står i relation till den del han åtnjutit i avkastningen från fiskelagets fiskevatten.

Besluter fiskelag på grund av fiskevattnets ringa avkastning eller av andra giltiga skäl, att i 1 mom. nämnt särskilt tillstånd icke beviljas, skall ärendet ofördröjligen underställas landskapsstyrelsen för avgörande.

Den, som är missnöjd med beslut rörande beloppet för den i 1 mom. avsedda avgiften, är berättigad att inom trettio dagar efter erhållen del av beslutet skriftligen underställa ärendet landskapsstyrelsens prövning. Utredning om att avgiften erlagts samt om tidpunkten härför skall bifogas.

Fiskelag kan bevilja även annat än i 1 mom. nämnt särskilt tillstånd till fiske under viss tid inom fiskelagets område.

Beslut om beviljande av särskilt tillstånd fattas på sätt i 49 § 1 mom. säges.

§ 53.

Delägare i fiskelag, vilken anser, att av fiskelaget eller dess styrelse fattat beslut icke tillkommit i laga ordning eller att detsamma annars är olagligt eller innebär ett överskridande av fiskelagets befogenhet eller kränker hans rätt, är berättigad att föra talan mot detsamma medelst stämning, som skall tillställas fiskelaget inom sextio dagar, räknat från den dag han av beslutet erhållit del i laga ordning. Då klandertalan anhängiggjorts, äger rätten förordna, om skäl därtill föreligger, innan ärendet slutligt avgöres, att det klandrade beslutet icke skall bringas i verkställighet.

Part, som är missnöjd med rättens utslag, äger söka ändring däri i för tvistemål stadgad ordning.

Angående besvär över påförande av i 49 § nämnd avgift är särskilt stadgat.

§ 57.

För åstadkommande av ekonomiskt enhetliga fiskeriområden eller centralisering av fisket efter värdefulla fiskslag eller för effektivare och enhetligare vård av fiskevattnen må fiskelag förena sig till fiskevårdssammanslutningar.

I vad mån ägare eller innehavare av skiftat eller annat sådant fiskevatten, som ej är fiskelags samfällda vatten, äger befogenhet att bilda fiskevårdssammanslutning, stadgas i 69 §.

§ 59.

Avtal om grundande av fiskevårdssammanslutning skall upprättas skriftligen och bör på varje medlems i sammanslutningen vägnar undertecknas. I avtalet skola varje medlems röstetal i sammanslutningen och medlemmarnas inbördes delaktighet i sammanslutningens inkomster och utgifter vara angivna, varjämte däri skall bestämmas, för vilket ändamål och på vilket sätt fiskevattnet kommer att nyttjas samt vilka vårdåtgärder som anses erforderliga.

Med avseende å varje medlems röstetal och andel i sammanslutningens inkomster och utgifter må ändring senare göras medelst skriftligt avtal medlemmarna emellan, dock ej innan fyra år förflutit, sedan sammanslutningen grundades.

§ 61.

Beslutanderätten i fiskevårdssammanslutnings angelägenheter kan utövas av en delegation, till vilken varje till sammanslutningen hörande fiskelag utser en eller flere representanter, samt suppleanter för dem.

Delegationen väljer inom sig styrelse för sammanslutningen samt styrelsens ordförande och viceordförande.

Stämning, offentlig myndighets påbud eller annat meddelande skall anses hava delgivits sammanslutningen och dess styrelse så snart styrelsens ordförande eller viceordförande i laga ordning fått del därav.

Styrelsen företräder sammanslutningen gentemot enskild medlem av densamma och tredje man.

Består sammanslutning av högst fem medlemmar, må delegationen utgöra dess styrelse. Sammanslutningen vare dock i detta fall pliktig att för sig utse ordförande och viceordförande.

§ 66.

Anser medlem av fiskevårdssammanslutning, att delegationens, eller om delegation ej finnes, stämmans beslut icke har tillkommit i laga ordning eller att detsamma står i strid med lag eller innebär ett överskridande av delegationens befogenhet eller kränker hans rätt, är berättigad att klandra detsamma medelst stämning, som bör tillställas sammanslutningen inom sextio dagar, räknat från den dag han av beslutet erhållit

del i den ordning, som i fiskevårdssammanslutningens stadgar föreskrivits om bringande av delegationens beslut till sammanslutningens medlemmars kännedom. Då klandertalan anhängiggjorts, äger rätten förordna, om skäl därtill föreligger, att det klandrade beslutet icke skall bringas i verkställighet, innan ärendet slutligt avgöres.

Part som ej åtnöjes med rättens utslag i saken, må söka ändring däri i för tvistemål stadgad ordning.

§ 68.

Besluter delegation, eller om delegation ej finnes, sammanslutningens stämma upplösa fiskevårdssammanslutningen, skall sammanslutningens egendom skiftas mellan medlemmarna enligt den grund för delaktighet, varom i enlighet med 59 § överenskommits.

§ 71.

Fredad fisk eller kräfta under dess fredningstid eller undermålig kräfta och undermåliga exemplar av fisk, skyddad av minimimått, får ej för försäljning hållas i förråd, transporterats, säljas, köpas eller mot betalning serveras, med undantag av:

- 1) fisk eller kräfta, som på grund av särskilt i 39 § nämnt tillstånd få försäljas under fredningstid eller i undermåliga exemplar;
- 2) i fiskodlingsdamm eller -anstalt uppfödd fisk eller kräfta; samt
- 3) fisk eller kräfta, som fångats för fiskodlings- eller vetenskapligt ändamål med därför beviljat tillstånd.

Innehar någon vid ingången av fredningstid för fisk eller kräfta förråd därav, som tidigare blivit lagligen fångat, vare berättigad att innehava, forsla och salubjuda detta förråd under de sex första dygnen av fredningstiden, eller, där förrådet utgöres av i frysinnrättning förvarad fisk under hela fredningstiden.

Den, som håller i förråd, sänder, forslar, saluhåller eller köper fredad eller undermålig fisk eller kräfta, åligger styrka att han, enligt vad i denna paragraf säges, har rätt därtill.

§ 75.

Ertappas någon på bar gärning med fiske i vatten, vari han icke äger rätt att idka av honom bedrivet fiske, eller anträffas i fiskevatten eljest fångstredskap, som ej tillhör någon till fiske berättigad, är innehavaren av fiskerätt, så ock vattenområdets ägare eller arrendator, berättigade att omhändertaga båt eller därmed jämförligt fortkomstmedel och redskap, som vid sådant fiske använts, samt den därvid erhållna fångsten. Detsamma skall gälla, där delägare i gemensamt fiskevatten eller arrendator av fiskerätt uppenbarligen överskrider sin fiskerätt eller vid fiske använder sig av förbjudet redskap eller fångstsätt eller

ock bedriver fiske på plats, där detta är förbjudet, eller på otillåten tid. Omhändertagaren är skyldig att på anfordran uppgiva sitt namn och sin adress.

Önskar innehavare av fiskerätten eller vattenområdets ägare eller arrendator icke föranleda åtal för brottet, får han, dock ej i fall, som nämnas i 72 §, behålla båten eller det därmed jämförliga fortkomstmedlet och redskapen, intill dess den, som begagnat dem, styrkt sin identitet och erlagt lösen med ettusen mark. Erlägges denna ej inom en månad från det anmälan hos vederbörande polismyndighet gjorts om båtens och redskapens omhändertagande av innehavaren av fiskerätten eller ägaren eller arrendatorn till vattenområdet, skola de tillfalla denne.

Önskar innehavare av fiskerätt eller ägare eller arrendator av vattenområde väcka åtal, skall han snarast möjligt överlåta det omhändertagna godset, fångsten undantagen, åt polismyndigheterna för förvaring, till dess säkerhet ställts för erläggandet av böter, skadestånd och rättegångskostnader. Kan överlåtelse icke utan olägenhet äga rum, skall om godset och den plats, där det förvaras, lämnas meddelande till polismyndigheten, vilken äger bestämma, huru godset skall förvaras, till dess sagda säkerhet blivit ställd.

§ 79.

Polismyndighet eller i 76 § nämnd edsvuren fiskevakt äger rätt att på strand, i skjul, i båt eller vatten granska fiskredskaps lagenlighet liksom även försäljares förråd av fisk och kräftor.

§ 81.

Den, som utan tillstånd i fiskevatten utsläpper för fisket skadlig fisk eller annat djur eller avsiktligt och olovligen å fiskevatten vållar annan skada, varå ej enligt annat lagrum följer strängare straff, straffes med böter eller fängelse.

§ 86.

Tredskar någon att fullgöra honom på grund av denna landskapslag åliggande förpliktelser, äger landskapsstyrelsen befogenhet att tvinga honom därtill vid vite eller äventyr att det försummade utföres på underlåtarens bekostnad.

§ 88.

Har till följd av strömsättning eller annan orsak en fiskandes redskap så hopsnärjts med annans, att redskapen ej kunna åtskiljas utan att skada av betydelse tillfogas dem, eller att alla redskap samtidigt måste upptagas, skola de fiskande gemensamt åtskilja eller upptaga redskapen, om ej sådant hinder föreligger som överhängande fara för förlust av redskap, båt eller liv till följd av storm eller att ägaren till de

- redskap, som hopsnärjts med ens egna, icke utan större olägenhet kan tillkallas.

Kan åtskiljandet ej ske genom att eget redskap skadas eller kapas, får den fiskande också med annans redskap vidtaga av omständigheterna påkallad åtgärd, utan att dock därvid vålla större skada eller förfång än nöden kräver. Har detta icke iakttagits, skall den, som åtskilt eller upptagit redskapen, ersätta den härvid uppkomna skadan. Vad, som på annans redskap vid åtskiljandet blivit löst eller kapat, skall omedelbart åter sammanknytas. Om med hänsyn till omständigheterna vid upptagandet skäligen kan anses, att den främmande fiskebragdens ägare därigenom vållas minsta skada och omak, må det upptagna redskapet ånyo utläggas på sin plats. I annat fall äger den, som upptagit annans redskap så begå, att redskapet jämte däri befintlig fångst utan tidsutdräkt kommer ägaren tillhanda.

Utskottet vill slutligen påpeka, att begränsningen av strömmingsfisket till kommunens område är för snäv och ej överensstämmer med på Åland rådande sedvanerätt. Utskottet önskar i denna fråga endast påpeka möjligheten till hänvändelse om lagändring enligt självstyrelselagen § 15.

Mariehamn den 23 november 1955.

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Albin Johansson.

./
Martin Isaksson.

Närvarande i utskottet: ordföranden Albin Johansson, viceordföranden Nordas samt ledamöterna John Johansson, Trygve Johansson och Sjöstrand.

Till Ålands landsting

från stora utskottet.

Landstinget har inbegärt stora utskottets utlåtande över lag- och ekonomiutskottets betänkande N: 8/1955 med anledning av Ålands landskapsstyrelses framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om fiske i landskapet Åland (N: 24/1955).

Vid behandlingen av förenämnda framställning och betänkande ansåg utskottet ifrågavarande lag vara av sådan betydelse och sådant omfång att utskottet, med särskild hänsyn till den synnerligen knappa tid, som under innevarande landstingssession stått utskottet till buds för ärendets behandling, icke har möjligheter att samvetsgrant granska och diskutera densamma. Jämväl beaktade utskottet att det sannolikt icke torde lända någon till förfång om handläggningen av lagförslaget skulle något uppskjutas. Utskottet har sålunda hos landstinget beslutat anhålla att mernämnda lagförslag och betänkande måtte få lämnas vilande i stora utskottet till landstingets vårsession år 1956. I samband härmed har även utskottet beaktat den not, som finnes på sidan 13 i lag- och ekonomiutskottets betänkande, och anser att landstinget, ifall utskottets önskemål bifalles, med fördel kunde uppmana landskapsstyrelsen att under denna mellanliggande tid göra en hänvändelse till vederbörande riksmyndighet om lagändring, enligt självstyrelselagen § 15, angående en uppmjukning av begränsningen av strömmingsfisket utom kommunens område.

I anseende till det sagda får stora utskottet sålunda vördsamt anhålla

att landstinget måtte medgiva stora utskottet rätt att avgiva inbegärt utlåtande över lag- och ekonomiutskottets betänkande N: 8/1955 med anledning av Ålands landskapsstyrelses framställning till Ålands landsting med förslag om landskapslag om fiske i landskapet Åland (24/1955) under landstingets vårsession år 1956.

I fall förenämnda anhållan av landstinget bifalles, får stora utskottet vördsamt föreslå

att landstinget ville uppmana Ålands landskapsstyrelse att genom hänvändelse till

-2-

vederbörande riksmyndighet enligt självstyrelselagen § 15 söka åstadkomma en sådan grundlagsändring att strömmingsfisket inom landskapet kunde bringas i överensstämmelse med på Åland rådande sedvanerätt.

Mariehamn den 29 november 1955.

På stora utskottets vägnar:

Harry Johansson.

Jan-Erik Lindfors.

Närvarande i utskottet: Harry Johansson, ordförande, Hugo Elfsberg, viceordförande, Gunhild Berglund, Gustaf Ek, Gustaf Jansson, Sven Lindholm, Rickard Lindroth (suppleant), Einar Sundin, Bertel Söderlund och Wilh. Wilén.